

XI. Mi zatevamo odpravo vinske carinske klavzule, povišanje carine na uvozna vina, žito in živino kakor meddeželno colino z Ogersko za živino, žito in vino.

XII. Mi zahtevamo odpravo volilne pravice veleposestva za deželni in državni zbor, uvedenje direktne volilne pravice, pri kateri naj na vsakih 50.000 prebivalcev pride eden državni, na vsakih 20.000 prebivalcev eden deželni poslanec.

Tako, dragi kmet, jim povej, kadar prišes do te prilike, saj vendar vidiš kako te voji zastopniki leto za letom vodijo samo na nos.

Abstinenca.

Klerikalci imeli bodejo v Mariboru dne 22. avgusta shod zaupnih mož. Prišli bodejo tje vsi duhovniki, veliko advokatov in tudi nekaj bolanih kmetov, ki se bodejo posvetovali, kako bi se ubogemu slovenskemu kmetu pomagalo. Tudi naši deželni poslanci se bodejo shoda udeležili in oni so se za trdno odločili svoje deželnozborske mandate odložiti in ne več kandidirati, ako ne bodejo smeli več abstinence nadaljevati. Tudi nikakor nočejo iti v Gradec! zato pa so usnovali program ali revolucijo ali resolucijo, ali kako se že imenuje, in hočejo v desetih točkah vse to odločiti kar za nas kmete dobrega spoznajo. No, to resolucijo smo mi že dosti opisali, mi bi samo še radi prebrali, kako bodejo vse to izpeljali ali dosegli, ako sploh v deželnem zboru ne prikažejo. Najpriprosi kmet, ki ni prav nič učen, ve, da če ima pri sebi kaj denarja, mora iti k sodnji, in ako potrebuje denarja, mora iti v posojilnico ali šparkaso, in če ga ne pa li doma, potem se ne zgodi tudi nič.

Kakšen švindel je toraj to, ko naši poslanci zas-

Oj, ko bi mogel tudi jaz kaj od tega dobiti? Misli si je naš popotnik in pomolil svoj nos še bolj proti oknu. Tudi mastni kolač je med tem zagledal na mizi! Ja, to imata lep praznik!

Kar zasliši nekoga po cesti jahati naravnost proti domu; to je bil mož kmetice, ki je ravno prihajal domov.

Bil je ta gospodar sicer dober človek, ali imel je tudi čudno lastnost, da ni mogel videti kakega mežnarja, če ga je le kje zagledal, bil je ves divji. Zato je mežnar samo takrat k kmetici prišel, če je vedel, da gospodarja ni doma, kmetica pa mu je tudi vsakokrat postregla z vsem, kar je pri hiši imela najljubšega. Ko sta toraj zapazila, da prihaja domov gospodar, sta se močno prestrašila, in kmetica se je brž zamislila, in mežnarja skrila v prazno kišto, ker je vedela, da njen mož mežnarja ne more videti. Medtem, ko je mežnar kobacal v kišto, je gospodinja skrila hitro vse jedi iz mize, vino in pečenke djala

nujejo velik program, v deželni zbor pa ne grejo? Mislijo ti gospodje, da to kaj pomaga, ako pri Sv. Juriju, Križevcih in pri Sv. Tomažu vpijejo, v Gradcu pa ust ne odprejo? Kar so naši poslanci po teh okrajih govorili, vsega tega v Gradcu nič ne zvedo, kajti pri shodih niso bili, in na Gornjem Štajerskem slovenskih časnikov ne znajo brati. Ali naj morebiti „Štajerc“ to resolucijo gospoda dr. Rosina prestavi in pošlje v Gradec? No, to bi se nam Nemci lepo smejali! Čast in ugled slovenskega naroda zahteva, da se zahteve slovenskega ljudstva na pravem prostoru in po izvoljenih poslancih zastopajo.

Državni poslanci morejo toraj v državnem zboru, deželni poslanci pa v deželnem zboru nastopiti in naše prošnje predlagati. Ako tega ne storijo, potem smejo svoje mandate mirno odložiti, saj je dosti slovenskih mož na Spodnjem Štajerskem, ki bodejo imeli toliko korajže, se v Gradec peljati in tam govoriti, ne pa samo pri Sv. Juriju, Križevcih in Sv. Tomažu, kakor to delajo sedajšnji poslanci.

Vojna v Južni Afriki.

Sedaj ima se na bojišču nekaj posebnega zgoditi. Angleški vojskovodja Kitchener izdal je proklamacijo, v kateri zahteva, da se Buri do 15. septembra vdajo, sicer bodejo zgnani ali pa postreljeni. Radi te proklamacije pa je nastalo celo na Angleškem hudo gibanje. Vrše se shodi raznih društev, ki protestujejo proti tej proklamaciji in zahtevajo, naj se prekličče. Botha je zagrozil, da postreli vse ujete Angleže, ako bo Kitchener svoje grožnje uresničeval. Krüger izda protest, v katerem pravi, da so za nadaljne dogodke odgovorne evropske velevlasti, ki trpe molče, kako Angleži teptajo mednarodno vojno pravo. Iz Londona poročajo, da hoče baje napraviti angleška vlada utrdbe po deželi, v te utrdbe pa nastaniti 6000 Kafrov. Lord Kitchener hoče sam zgrabiti Botho, ki stoji s 4000 možmi na meji dežele Zulov, blizu Nondwenija. Burski general Emmet

kar v peč; ker če bi mož to zapazil bi vedel, kaj vse to pomeni.

„Oh ja!“ zdihoval je sedaj Štajerc gor na skednju, ko je videl, kako so vse te jedi z mize zginile.

„Kdo je tam na skednju?“ vprašal je gospodar, ko je zagledal tam nekaj migati. „Zakaj ležiš tam? pojdi rajši doli z menoj v sobo.“

Tedaj je pripovedoval Štajerc, kako je zgrešil pot in prosil če bi smel ostati čez noč.

„Kajpada,“ mu privoli kmet, „ali preje morava dobiti kaj za jesti!“

Gospodinja sprejela je oba jako prijazno, pogrnila dolgo mizo in jima dala veliko skledo kaše. Kmet bil je tudi lačen in jedel z velikim apetitom, ali Štajerc se ni mogel premagati, da bi ne mislil na slastno pečenko, veliko ribo in potvico, kar vse je gospodinja skrila v peč.

(Dalje sledi.)